

ogsaa mod Landsiden. Thi derved bliver det muligt for en mindre Styrke at forsvare denne Landfront, medens den mobile Hær kan overtage Forsvaret af Kysterne.

Med Hensyn til Forslaget om Flaadens Personel og Materiel skal jeg først tillade mig at udtale, at det efter min Formening har været i høj Grad formaaltjenligt, at man fra Marineministeriet — som udtalt i Marineministeriets Skrivelse af 20. Marts d. A. — har forelagt Ministeriets Forslag for en Kommission, i hvilken blandt andet Viceadmiralen og Chefen for Orlogsværftet havde Sæde, og at man i det væsentlige har taget Kommissionens Henstillinger til Følge. Noget lignende bør saa formentlig ogsaa finde Sted for Hærens Vedkommende og kan maaske ogsaa finde Sted paa den Vis, at der mulig tages Hensyn til de her i Salen under Forhandlingerne faldne Udtalelser, forinden Forslaget fremsættes for den nye Rigsdag, den nye Rigsdag, som forhaabentlig vil komme til at sammentræde straks efter det tilendebragte Valg til Folketinget. I øvrigt har Regeringen i sine Forslag kun medtaget de strengt nødvendige Krav. Enhver yderligere Reduktion, hvad enten den gælder Kystbefæstningsanlæg, Flaadens Materiel eller dens Personel, vil i høj Grad vanskeliggøre Løsningen af de Opgaver, som kunne komme til at foreligge for Flaadens Vedkommende, og da navnlig vanskeliggøre den at optræde med fornøden Kraft i Store Bælt som Vogter og Værner af vor Højhedsret i dette Farvand. Naar det tages i Betragtning, at allerede Regeringsforslagene i ikke ringe Grad have slaaet af paa de fra de tilforordnedes Side i Forsvarskommissionen stillede Krav, vil det forstaaes, at der ikke uden allerstørste Betænkkeligheder kan blive Tale om yderligere Føringelse af Forsvarets Styrke, og jeg maa derfor paa disse Punkter omend med Resignation, fordi allerede Regeringen efter min Mening var gaaet langt i sine Reduktioner, fastholde Regeringens Forslag.

Maa jeg slutte med et Par Ord om Lønningerne. Konsilspræsidenten udtalte sig ved første Behandling om den bydende Nødvendighed, som forelaa for en Lønningsforbedring. Tager man Hensyn til, at de, hvem der nu er stillet en beskeden Lønningsforbedring i Udsigt, ikke have opnaaet nogen Lønningsforøgelse i omkring 40 Aar, medens alle andre gentagende have faaet deres økonomiske Kaar forbedrede, saa forekommer det mig, at det maa siges at være et retfærdigt Krav,

der her melder sig, et Krav, som for øvrigt er fremsat af Regeringen og ikke af de paagældende selv. Det vil dog ogsaa være af den største Betydning for hele den Sag, vi her behandle, at man faar dygtige og intelligente Mænd paa Befalingsmændenes Pladser i Hær og Flaade. Og det høre vi i øvrigt snart hver anden Dag her i Salen, at for at opnaa dette Gode at have dygtige Statstjenere maa man ogsaa være rede til at byde anstændige Lønninger. Og for disse Statstjeneres Vedkommende maa det da blive Lønninger, som i nogen Maade staa i Forhold til, hvad man byder andre af Statens Tjenere i tilsvarende Stillinger. Om det vil være overensstemmende med Retfærdighed og Billighed at reducere de af Regeringen foreslaaede Lønninger, som dog sikkert af den have været ansete for tjenlige og passende, ja, det skal jeg ganske overlade til dette høje Tings enkelte Medlemmer at afgøre. Men kun saa meget vil jeg sige, at man kan være fuldt forvisset om, at Afgørelsen af Spørgsmaalet om Lønningerne ikke vil faa nogen som helst Indflydelse paa Lovforslagenes endelige Skæbne.

Med Hensyn til min Stilling til Spørgsmaalet om Afrustningsforslaget skal jeg ganske henholde mig til de Betragtninger, der ere gjorte gældende i Betænkningen og udtalte i Dag af Flertallets Ordfører her i Salen.

Slengerik: Da jeg alligevel neppe kan blive færdig i dette Møde med det, som jeg ønskede at sige angaaende denne foreliggende Sag, vil jeg holde mig til et bestemt Omraade, idet jeg gør Regning paa den højtærede Formands Velvillie, saa at jeg, naar jeg er færdig med dette, og vi ere naaede hen til et nogenlunde rimeligt Tidspunkt, maa faa Lov til at slutte for at kunne begynde paa en frisk i det næste Møde. Jeg vil da gerne ofre den Tid, jeg saaledes har i dette Møde, paa at omtale den finansielle Virkning af de Forslag, der foreligge for os, og sammenholde dermed de Ændringsforslag, der ere stillede fra Flertallets Side i Udvalget og deres finansielle Virkning. Jeg hørte, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) var inde paa en Beregning i saa Henseende, men jeg var ikke i Stand til fra den Plads, hvorpaa jeg sad, nøjagtig at opfatte de enkelte Tal, det ærede Medlem fremsatte. Jeg skal derfor ikke ved denne Lejlighed komme ind paa at kritisere de Tal, han benyttede, men skal